

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Ottende Session.

20de Møde.

Tirsdagen den 6te Januar, Aften Kl. 7½.

(Fortf.)

Tienroth (fortsat): Der er ikke ved denne Leilighed Tale om at etablere et Princip, men der er Tale om, om vi ville gjøre det saa let som muligt at faae denne Jernbane anlagt, og naar den ærede Rigsdagsmand har sagt, at de 5 Procent gjøre Intet til Sagen, og at en Entrepreneur vil gaae ind paa Foretagendet, enten han skal betale de 5 pCt. eller ikke, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at der dog maa være en Grændse, hvortil man maa gaae, og ikke længere, og nu kan det netop tænkes, at de 100,000 Rd., som han skulde risikere mere, blev en Anstødssteen; det er dog Noget, det er en Draabe i Summen, og det kunde netop blive den Draabe, der bragte Bægeret til at flyde over. Man kan altsaa ikke sige, at disse 5 pCt. Intet betyde, det kan maaffee netop være dem, der gjøre Udslaget.

A. Sage: Ja, Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om der skal være fuldkommen Toldfrihed for Indførselen af disse Gjenstande, eller en Told af 5 pCt., vil jo have en vis Indflydelse, ikke alene paa denne Sag, om den i Virkeligheden bliver til Noget, men ogsaa paa lignende Spørgsmaal. Nu kan der jo være en Formfeil her, som kan gjøre, at man ikke kan gaae ind paa det Endringsforslag, der er stillet, i den Skikkelse, det har, men den vil jo kunne rettes, om Thinget iøvrigt finder Forslaget rigtigt. Jeg ønsker ikke at tale om

Ubehageligheder; derfor vil jeg aldeles ikke indlade mig paa det, som kunde være en ubehagelig Samtale, nemlig om Forholdet i Henseende til lignende Spørgsmaal i Monarchiet. Vi have faaet vor Deel af Toldfrihed for Anlæg i andre Dele af Landet; vi gjøre ikke Forbring paa, at disse andre Dele skulle deeltage i Toldfriheden i Kongeriget, vi tilbyde at betale den hele Difference. Derimod ønsker jeg at nævne en Behagelighed, og det er virkelig for mig en stor Behagelighed, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nu er kommen til saadanne Anskuelser om Bestyttelsestold, som han desværre ikke havde for nogle Aar siden. Derfor det ærede Medlem dengang havde troet, at en saadan fiskal Told, en saadan retfærdig Told havde været rigtig at indføre, saa vilde vi unægtelig have været hvad jeg vil kalde mere civiliserede, end vi nu ere, og Statskassen vilde have befundet sig vel derved. Imidlertid glæder det mig, at han nu har udtalt en saadan Anskuelse. Om 5, 10 eller 15 pCt., eller hvilken Størrelse man vil nævne, er en retfærdig og billig Told paa de Gjenstande, hvorom der her er Tale, det foreligger nu ikke, og jeg skal altsaa heller ikke indlade mig derpaa, men jeg kan dog ikke Andet end tilraade, at naar Kongeriget skal erstatte Monarchiet den Told, som slige Væres Indførsel gjør nødvendig, man da heller maa slippe med at betale en Toldgodtgjørelse — de 5 pCt., som man vistnok uden Skade kan paalægge den, som paatager sig slige Arbeiders Udførelse, end den fulde Told; vi spare derved de 5 pCt., og vi gjøre ikke den forventede Entrepreneur nogensomhelst Skade, men lette ham derimod Forretningen. Derfor den, der skal indføre disse Gjenstande, skal ud-